

Van Hekwerk tot De verleiders female

Stephanie Louwrier (Leiderdorp, 1986) volgde de performanceopleiding aan de Toneelacademie in Maastricht. Haar afstudeervoorstelling *Pauvre Lola* werd een hit op De Parade, waarna ze werd ingelijfd door cabaretimpresario Hekwerk – een

mismatch. Daarna vond ze haar vorm met de succesvolle autobiografische solo *Revolutie van de mislukking* (2018). Louwrier presenteerde bij BNN, zingt in een band, en is host op popfestivals. In 2019 was ze te zien in *De verleiders female*.

Stephanie Louwrier op de Parade in Den Haag, waar deze zomer haar voorstelling *Show must go on* speelt.

'Daarnaast krijg je coaching. Daarbij moest ik leren 'het beest' recht in de ogen te kijken. Waar komt die onrust vandaan? De drang, de noodzaak? Kan ik ook leren om die neiging op een andere manier te ventileren? Om anders te ontspannen, en nog steeds af en toe door het plafond te gaan? Dus ja, dat probeer ik nu. Met nulpuntnulletjes, dat is voor mij de perfecte placebo.'

Haar solo *Revolutie van de mislukking* ging over de complexe verhouding met haar moeder, die na haar scheiding veranderde in een overbezorgde, angstige vrouw. Stephanie mocht niet naar feestjes, niet op schoolreisje, überhaupt liever niet alleen naar buiten. Hoogst zelden mocht er ietsje meer.

Verklaart dat strikte regime je latere behoefte aan uitspattingen?

'Totaal! Mijn vader dronk en was gewelddadig, daarom was alcohol na hun scheiding volstrekt uit den boze. Als we dan weleens weg waren geweest, mijn broer, zus of ik, onderwierp mijn moeder ons bij thuiskomst aan allerlei tests: moesten we in één rechte lijn lopen, of op één been blijven staan. Dus het is logisch dat die verboden vrucht enorm aantrekkelijk werd.

'En omdat ik vrijwel nooit uit

mocht, werd die ene avond dat het wel mocht dé avond. Dan móést het gebeuren, daar hing alles vanaf. Dat verklaart die hang naar legendarische, oneindige feestavonden.

'Drank werd het symbool van mijn bevrijding: drinken was het leven vieren, los mogen, eindelijk vrij zijn. Die heftige lading moet eraf, dat moet langzaam uit mijn systeem gewist worden. En dat duurt Heel. Lang. Maar ik heb sinds 7 februari 2021

geen druppel meer gedronken.' Ze klapt in haar handen. 'Het is echt waar! Ik voel me heel goed. Ik ben een leuker mens als ik niet drink.'

Wat levert nuchter door het leven gaan jou op?

'Om te beginnen onthoud ik nu het gesprek dat ik 's avonds met je heb gehad. En ik ben kwetsbaarder, op een goede manier. Ik denk dat ik zachter ben geworden, en ik sta enorm open! Vreugde komt harder binnen, maar verdriet ook.

'Drank verdooft – tijdelijk – de pijn over zaken waar we ongelukkig van worden, tuurlijk. Maar emoties als verdriet en woede hebben een belangrijke signaalfunctie: ze vertellen waar iets scheef zit. Ik voel dat nu veel scherper. Dat is pijnlijk, maar maakt ook dat ik helderder zie waar verandering nodig is.'

Dan, grappend: 'Ik weet ook niet hoelang ik dit ga volhouden hoor. Maar sowieso tot mijn première!'

Louwrier beseft maar al te goed de ironie van haar timing. 'Er is natuurlijk nooit een goed moment om te stoppen met drinken. Maar dit is écht geen goed moment om te stoppen met drinken.'

Wanneer is het voor jou lastig om het vol te houden?

'Het valt nu nog mee, maar ik maakte me wel een beetje zorgen om de grote popfestivals waar ik zou optreden: Lowlands en Down The Rabbit Hole.' Ironisch: 'Maar die worden nu weer afgelast, goddank. In die zin word ik geholpen door corona. Nee, ik hoop erg dat ze gewoon doorgaan, en ik denk dat ik het ook daar volhoud. Want het voelt gewoon zo veel beter.'

Op welke manier?

'Ik ben minder onzeker, heb minder demonen in mijn hoofd. Ik kan mezelf enorm naar beneden halen, ging er lang vanuit dat dingen zouden mislukken – voorstellingen, relaties. Dat is weg: ik heb nog nooit zo ontspannen en plezierig aan een voorstelling gewerkt. Ik ben minder negatief en fitter, scherper en enthousiaster.'

Dat wilde rock-'n-rollgevoel is een belangrijk onderdeel van jouw heftige, energieke performances. Was je niet bang dat je dat kwijt zou raken?

'Mensen die de voorstelling hebben gezien zeggen dat er een grotere kwetsbaarheid in zit, maar dat wordt juist erg gewaardeerd. Misschien winnen mijn voorstellingen daarmee wel aan diepgang.

'Maar vergis je niet, De Parade is voor mij nu juist een vrijplaats waar dat 'beest' weer even naar buiten mag. Ik heb meer behoefte dan ooit aan een plek waar ik – nuchter, maar volkomen schaamteloos – volledig los kan gaan. En dat kan heel goed in het theater. Alleen dan nu zonder kater.'

Show must go on speelt 23 t/m 29/7 op De Parade in Utrecht. Data van Amsterdam en Rotterdam volgen later. Avondvullende voorstelling + tournee: 18/9 t/m 25/11. Info: deparade.nl, viarudolphi.nl.